هو الأبهی الأبهی

قال اللّه تعالی فی القرآن المبین و الذّکر الحکیم اذا الشّمس کوّرت و اذا النّجوم انکدرت یا ایّتها الورقة الحائرة اعلمی بأنّ الشّمس هی الکوکب السّاطع الفجر و الباهر الشّعاع اشهر النّجوم و اعظم الکواکب فی عالمها فبظهور القیامة الکبری و الطّامّة العظمی و قیام السّاعة الأمر الا و هی تتکوّر الشّموس و تنتثر النّجوم و ینشقّ القمر و هذا سرّ من اسرار الحشر المستمرّ و الرّمز المستتر عن بصر کلّ ذی نظر و الکاشف له ظهور الجلیل الأکبر الموعود المنتظر فاذا قامت القیامة و اتت السّاعة و جائت الطّامّة و زلزلت الأرض زلزالها و انفطرت السّمآء بأطباقها و نسفت الجبال و انقعرت الأشجار و سجّرت البحور و حشرت الوحوش و نصب المیزان و تسعّرت النّیران و ازلفت الجنان و امتدّ الصّراط و تکلّمت الأشراط فهل لمعترض ان یعترض لم کوّرت الشّموس و خسفت البدور او طمست النّجوم و تتابعت الرّجوم لا فوربّی القیّوم انّه شرط واضح معلوم لا ینکره الّا کلّ جهول عنود مغتاظ مردود و الّذی اهل الانصاف الخالی من الاعتساف یقول من شروط السّاعة و قیامها تکوّر الشّمس و انشقاق القمر و انطماس النّجم لأنّه امر منصوص کالبنیان المرصوص و اذا کانت الحقیقة و الماهیّة غیر الوجود و لیست عین الوجود فالوجود قابل للانفکاک عنها لأنّه مستفاد من الغیر او لأنّه غیر الماهیّة فالجرم اذا کان غیر النّور یجوز انفکاک النّور عنه و امّا اذا کان الجرم عین النّور لا یجوز الانفکاک و للّه المثل الأعلی فانّ النّیّرات علی ثلاثة اقسام منها ما هو نوره مستفاد من الغیر کالنّجوم السّیّارة حول الشّمس و منها ما هو نوره غیر جسمه و جرمه غیر نوره ولکنّ الجرم مقتضی لذلک و مستلزم له و حیث طورق بینهما الغیریّة یتصوّر الانفکاک عن النّور کالشّمس و النّجوم الدّرهرهة و منها نفس النّور فلا یتصوّر انفکاک الشّیء عن نفسه اللّه نور السّموات و الأرض فالشّمس و القمر و النّجوم و السّراج کلّها یطلق علیها اسم النّور و کلّ موجود و ماهیّة وجوده مستفاد من الغیر او وجوده غیر ماهیّته و ماهیّته غیر وجوده یجوز انفکاک الوجود عنه و امّا نفس الوجود فلا یتصوّر انفکاکه عن نفسه و هذا امر واضح مشهود لا یحتاج الی البیان و یغنیک عن البیان الشّهود و العیان سبحان ربّی الرّحمن عن کلّ نعت و صفة و تصوّر فی حیّز الامکان و انّک انت یا ایّتها الورقة لتعلمین حقّ العلم انّ جمیع الشّموس کانت کاسفة عند اشراق نور من انوار ربّک و انّ الألسنة کانت کلیلة عن النّطق فی محضر مولیک و انّ الوجوه کانت خاضعة خاشعة و الأعناق منکسرة عند تجلّی آثار سیّدک الّذی ربّاک فسحقاً للّذین حجّبوک و حالوا بینک و بین محبوبک الحنون و سعوا لیلاً نهاراً حتّی یقطعوک و یسقطوک عن الدّوحة الرّحمانیّة و السّدرة الفردانیّة و اسئل اللّه ان یرجعک الی الشّجرة المبارکة ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ فوریه ۲۰۲۴، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر